

Júlialepké

EGRESSY ZOLTÁN

Dehogy sírok.

Miért sírnék? Nem sokat aludtam, aztán a képernyőt bámultam egész nap, meg az allergiám is előjött, attól lehet piros. Ősz van, nyár végétől már ez van, tudod jól. Öt éve tudod, ne mondd, hogy nem tudod. Érzem is, hogy ég. Majd pihentetem. Viszont, erről jut eszembe, érdekeseket tudtam meg nemrég a hüllők könnyeiről. Én teljesen abban a hitben voltam eddig, hogy nem sírnak, nem is tudnak. De talán mégis, mert az volt a tévében, hogy ha túl sok könnye lesz egy kígyónak, akkor megbetegszik a szeme. Felduzzad. De ha nem sír, hogy lesz könnye? Nekem csak piros a képernyőtől. Meg az allergia, meg a nemalvás. Nincs ez felduzzadva.

Kicsit javítok magamon, várjál. Kiszínezem körülötte.

Most jobb?

A kongás haverod másra érti a magán javítást, tudod, mire, olyankor mondja, ha szív valamit. Amikor kiürül, aztán meg hiányzik neki. Olyankor ő is olyan, mint aki sír. Mégse kérdezed tőle, miért néz ki hülyén a szeme. Vagy igen?

Be volt szívva a múzeumban is, láttam rajta, ahogy nézett téged. Mégis te basztad el az összes dalotokat. Mondta utána. Tudod, mikor lett jó, amit játszottatok? Mikor elment mindenki. Mikor már csak az éjszakai portás maradt, meg a képek, meg én. Nem tudom, miért kell koncertezni egy múzeumban, kinek az ötlete volt ez, de végül is nem lett volna rossz. Csak mégis furá volt kicsit, nem az áhítat miatt, az így nem volt, hanem mert hát mégiscsak százéves képek lógnak ott, meg nem azért mennek oda alapvetően az emberek. Megnyitós szöveg meg szendvicsek rendben, ital rendben, vörösbor, pezsgő, de ez a zene szerintem nem illik oda. Bár jó volt. A végén már.

Csak hazakísért utána, semmi. Ha már mi össze voltunk veszve. Minek veszel össze velem? Menjek haza egyedül?

Azt is mondták ebben a filmben, hogy vannak ilyen jópofa pillangók, júlialepkék, talán az a nevük, azok folyamatosan basztatják a kajmánok meg

a teknősök szemét, hogy könny termelődjön bennük. Aztán megisszák. A helikonlepkék családjába tartoznak. Ilyen hülyeségeket meg tudok jegyezni, hogy helikonlepkék családja, de azt csak sejtem, hogy júlialepkéknek hívják őket, pedig azt egyszerűbb lenne rögzíteni.

Mondta a kongás haverod, hogy szívesen megkóstolná a könnyeimet. Szerinte egyáltalán nem kell mást nézni, a természetfilmekért tartja ő is a tévét. Meg a Bayern Münchenért. Az már nem közös pontom vele. Ezt benned is bírom, hogy nem nézel focit. A német foci lehet, hogy jó, lehet, talán meg tudnám szeretni, de nem olyan lényeges azért.

Elbasztad a dalaitokat, kicsit mérges rád. De úgy rendesen nem haragszik.

Ezt az Amazonas-filmet pont ő is látta. A lepkéset. Azért mondta a könnykóstolást. Nem emlékezett rá teljesen pontosan, el kellett mesélnem neki, de közben végig bólogatott. A júliapillangókra. Rémlott neki. Több más hülye nevű lepke van még, szépek egyébként, azok meg utaznak más állatok hátán. Láttunk mi együtt is ilyen hülye állatokat, élősködők, szimbiózis, madarak a halakon, emlékszel. Fogorvos madarak. És a hal nem eszi meg őket. Neki is jó. Nem csak lepkék vannak így, a legdurvább a sebeket csináló utazó állat. Az a sebből eszik. De miért tűri ezt a víziló? Viszket neki talán, az meg jó izgató lehet. Én szeretem, ha viszketek. A fejem, vagy a karom, vagy a hátam. És ha megvakarod. Vagy valaki megvakarja. Így lehet a víziló is. Jaj, arra emlékszel, amit Youtube-on mutattam? Amikor a fuldokló kis zebrát kitereli a vízből a víziló? Nem emlékszel. Mire emlékszel te?

A júliák egyébként nem sebeznek, mint a vízilovas állat, csak táplálkoznak a hullók könnyéből. Addig ügyködnek, míg kisajtolják valahogy a könnyeket. Ecuadori tévések vették észre. Vagy kutatók? Tévések kutatók, vagy kutatók kamerákkal. Sima tévés nem megy oda, ha nem kutató. Felvették véletlenül, aztán mikor visszanezték, akkor látták. Odaszálltak a lepkék a teknős fejére, és szívogatták, amit azok kisírtak. Nátrium kell nekik, azért piszkálják szerencsétleneket. Mert az van a könnyükben, nátrium. Só. Hogy létszükséglet nekik, vagy csak finom, arra nem emlékszem, talán nem is mondták.

Az az egy idegesítő van a természetfilmekben, hogy majdnem mindig ugyanaz a hang. Aki a narrátor. Vagy ugyanaz a kettő.

Van, hogy egy állatnak nem is létszükséglet valami, egyszerűen csak szereti, a kongás haverod is főz külön kaját a kutyájának, megcsinálja neki külön a kedvenceit. Tegnap valami gombás cuccot rakott össze. Nagyon rendes srác. És tök édes kis tacskója van. Supák a neve. Kicsit túlmozgásos, ugrál föl összevissza az emberre.

Ezt telefonon mondta. Összesen egyszer találkoztunk a hazakísérésen kívül, akkor egyébként fel se jött, csak másnap. Semmi, hát tudja, hogy vagy nekem, nem hülye. Én mondtam, hogy jöjjön be nyugodtan, ha már

felcsengetett este. Tök hideg volt kinn, át volt fázva. De nem akart volna magától bejönni. Arra járt. Valami lemez volt nála, meghallgattuk, ha már ott volt, nem tetszett annyira, mondtam neki egyébként, hogy a Youtube-on is meg tudtam volna nézni, ha annyira akarja, de ha már itt van, akkor már mindegy. Aztán otthagyta véletlenül a kendőjét, vagy sál, vagy mi az, ami mindig a nyakában van, tudod, majd vissza kell adnom neki valamikor. Vagy gáz? Akarod te visszaadni neki? Beszéltek még egyáltalán?

Nem jut eszembe egy szó, ezen jár az agyam, talán mikrotáplálkozás, az lehet. Van olyan? Mintha az lenne a neve ennek a könnyes évésnek. Mindenféle ásványi anyaghoz jutnak ezzel a lepkék, ez nekik a mikrotáplálék. A természetben csak úgy nem találnának ilyet. De kell nekik valamiért. Talán az anyagcseréjükhöz, vagy a petetermeléshez, nem emlékszem pontosan. Bezzeg a helikonlepke névre igen.

Azt nem szeretem, hogy mindig reklám jön, mire belelendülnék, és elkezdene rendesen lekötni. Aztán meg összekeverem, amit hallok. Nem kötök jól. Nem rögzítek. A kongás azt mondja, te se. Elbasztál minden számot, tök ciki volt, azt mondja. Meg hogy alig köszöntél neki. Ha miattam, akkor tiszta hülye vagy. Csak utána kísért haza, nem tudhattad előre. Én nem tehetek róla, hogy tetszem neki. De ő nekem csak mint ember. Mint srác. Kicsit a hangja. A haja egy kicsit. Hogy tetszene másként?

Azt is ő mondta, hogy van olyan lepke, ami más állat vizeletét szívogatja, meg az iszapot szűrösöli a folyópartokon. A könnyevő lepkére egyből mondott egy ilyen példát. Eléggé vág az agya. Ritka, hogy így bekapcsolódik valaki egy ilyen természetfilmes beszélgetésbe. Ezek a lepkék, ha odamész, ahol vannak, és megizzadsz, mert arrafelé meleg van, akkor a ruhádból kieszik a verejtékedet is. És megisszák a krokodilkönnyeket. Ha találnak krokodilt. És ez nem árt a hüllőknek, semmi bajuk nem lesz tőle, ez az érdekes, maximum ha emiatt nem vesznek észre valami támadót. De mi támad meg egy krokodilt? Egy másik krokodil? Ha annak a könnyét is nem issza épp valamelyik lepke, nem? Elég nagy szemétség egy ilyen szép kis állattól, nem? A szép szárnyaival. Aztán tessék.

Lementem a kongás haveroddal, mikor elment, lekísértem, mi van, ha nem találja meg a kapunyitó gombot, nem égnek a lámpák pár napja. Te azt nem is tudod. Éjjel volt, de találkoztunk a közös képviselővel, mit keresett ott éjszaka, nem tudom. Azt mondja, szervusz Anna, jó estét, uram. Aztán felröhög. Egészen olyanok, mint Columbo meg Columbóné. Biztos a haverod ballonja miatt mondta, meg azért, mert én meg próbáltam elbújni a kabát mögé, hogy ne látsszak, ne legyen kellemetlen, téged ismer. Biztos azért lettem neki Columbóné, mert úgy csináltam, mintha ott se lennék, alig láthatott. De azért mégiscsak látott. Jófej volt egyébként, kacsintott. És még egyet röhögött, de kedvesen. Nem fog neked szólani.

Visszaadod inkább te a kendőjét? Akarod te? Itt van nálam, mikor

elindultam, nem tudtam még, hogy este veled leszek, vagy esetleg vele találkozom. Nincs megbeszélve semmi. Csak ha úgy alakul, ne kelljen hazamennem érte. Vagy feljönnie csak ezért. Nem fontos annyira, nem sürgős szerintem, csak úgyis fel kell majd hívnom valamikor, hogy nálam hagyta. Talán keresi. Szereti, mindig a nyakában van. Mi van, ha a kabalája? Annyit nem beszéltünk, hogy ezt elmondja. De szerintem ráér. Most nem tudom, ti beszéltek még egyáltalán, vagy fogtok játszani még együtt? Miattam hülyeség lenne, ha nem.

Mondott még egy medúzás érdekeset, azt sajnos nem láttam, természetfilmes dolog az is, a nyakamról jutott eszébe. Csak nézte a nyakamat, semmi, hozzá se nyúlt nagyon. Hogy hallott egy potenciálisan örökéletű medúzafajról. Ami lecseréli a sejtjeit, és megfiatalítja magát. De örökké, szóval nem kizárt, hogy vannak több millió éves medúzák. Soha nem halnak meg. Pedig szex után általában elpusztulnak. De ez a fajta kivétel, ez nem, ez nem is öregszik, ez fiatalodik. Hogy a nyakamról ez hogy jött neki, azt nem mondta. Medúzaszerű a nyakam? Szerinted?

Elfáradtam ma. Elmennék most, ha nem baj. Kicsit piros a szemed, nem vagy te allergiás? Vagy képernyőt bámultál egész nap? Vagy betéptél te is? Csak hülyülök, olyat nem csinálsz, tudom. De akkor mi? Fáradt vagy?

